

Ha pásztor lennél vagy bölcs, követnéd-e azt a csillagot?
Vagy mondjuk hinnél-e annak az angyalnak, aki meglátogatott?
Mond csak, hinnél-e annak az angyalnak, aki meglátogatott?

Pintér Béla: Gyere el a jászolhoz

Elhiszed-e?

írta Kis Tamás

2025. január 9.

Gáspár	párthus mágus
Menyhért	héber mágus
Boldizsár	kaldeus mágus
Keresztelő János	a bemerítkezők vezetője, próféta
Heródes	Júdea királya
Simon ben Boethosz	zsidó főpap
Mária	Jézus anyja
József	Jézus apja
Nero	római császár
Tiridatész	párthus király

pásztorok, kereskedők, farizeusok, zsidók, szamaritánusok, a főpapi rend tagjai, mágusok, kísérők, katonák, rabszolgák

Történik: valahol a párthusok földjén; Egyiptomban; Babilonban; Énon vidékén; Caesareában, Heródes palotájában; Betlehemben; Szamária és Júdea útjain; Rómában, Nero császár palotájában

Idő: i.e. 7. tájékán, i.sz. 66-ban

I. felvonás

i.e. 7. tájkán

1. szín

Valahol a párthusok földjén. Előkelő, gazdag ház ajtaja előtt. Rabszolga rohanva érkezik.

Rabszolga:

001 Tanítómesterem! Mágusom! Siess gyorsan ki a
szabadba! Csodás égi jelenség kápráztat el.
Gyorsan, míg el nem tűnik a fényes égről!

Gáspár kilép az ajtón.

Gáspár:

005 Mi ez a ricsaj, eszeveszett láрма? Miért nem
hagysz nyugton elmélkedni? A nap magasan
fent jár az égen. Hűsölni kell ilyenkor, bent a
fedett helyen.

Rabszolga az égre mutat, ahol egy fényes csillag látható.

Rabszolga:

Nézd, mesterem! Ott. Ez fényes csillag reggel még
nem volt ott. Mit jelezhet ez az égi tűnemény?

Gáspár:

010 Csak lassan, fiam! Milyen csillagról beszélsz?
Oh, látom már. Valóban szokatlan jelenés ez
fényes nappal. Mondd, fiam! Mikor vetted észre
először ezt a csillagot?

Rabszolga:

015 Napfelkelte után nem sokkal még bizonyosan nem
volt ott. Most, hogy az árnyékok megrövidültek,
ismét az égre tekintettem, ahogy meghagytad,
mesterem. Megláttam és azonnal hozzád siettem.

Gáspár:

Jól tetted, hogy értesítettél, hisz tapasztalataim szerint csak rövid ideig lesz látható ez a jelenség.

Rabszolga:

020 És milyen magyarázatot találsz erre, tanítómesterem?

Gáspár:

025 E nappal is látható fényes jelenséget az okozza, hogy a Jupiter és a Szaturnusz együtt áll a Halak csillagképben. Fényük külön-külön gyenge ahhoz, hogy nappal is látható legyen, de egymás fényét kölcsönösen erősítve átselylenek a Nap mindent elöntő fényözönén.

Rabszolga:

Földi életünkre mily hatással lehet ez a csillag?
Kell-e tartanunk sötét csapásoktól, melyek népünkre váratlanul lesúlytanak?

Gáspár:

030 Ahogy feltűnt, úgy el is fog tűnni ez a csillag, amint a konstelláció megszűnik. Nekünk, embereknek az istenek ritkán mutatnak jelet az égen. Csodáld, amíg lehet, aztán térj vissza munkádhoz!

Rabszolga:

Így lesz, tanítómesterem.

Rabszolga el.

Gáspár:

035 Még fennen ragyog az égen az a csillag. Nem szokványos jelenés, ez bizonyos. Nyugtalanít, hogy helyesen mértem-e fel a jelentőségét. Csodálhatjuk, aztán multával élhetjük tovább

földhözragadt életünk? Bizonyosan így van.
040 Mert mit is üzennének nekünk a mindenható istenek?
Magasztos gondolataikat soha nem osztják meg velünk.
Csak tétován botorkálunk utainkon, jelet nem
küldenek a fent lakozók. Reményünk oly kevés a
helyes út megtalálására. Régi írásokban bízhatunk
045 kevésbé, eleink bölcsessége tán elvezet a végső
céljaink felé. Elmémbe ötlük mostan egy réges-régi
papirusztekercs, mely kopott írással említ egy
fényes csillagot, mely talán a Megváltó születését
jelzi. Izraeliták nagy királyának leszármazottja
050 tér vissza, hogy dicső királyságot hozzon el a föld
minden lakójának. Most jött volna el az idő?
Nagy szükség volna a megváltásra, hisz korcsosult
e világ, de nem hiszem én ezt! Nincs egyéb jel, mi
ezt sugallná. Dicsőséges eljövételére még nem áll
055 készen a világ. Hisz háborúk dúlnak, betegségek,
nyomor tizedelik az embereket, de szívükbe még
nem képesek befogadni az ígét. Ily világra jőne a
Megváltó? Vagy épp a szükség hozza el őt?
Tanácstalan vagyok! A régi papiruszt kellene újra
060 tanulmányozni. Temérdek kérdésre abban talán
válaszokat lelek. De hol van az a régi tekercs?
Elmém cserben hagy e fontos dologban. Nemrég
portyáztak erre a rómaiak felégetve városainkat.
A tűzben tán megsemmisült az a tekercs is. Mást
065 nem tehetek, követnem kell a csillagot. Ahova vezet,
ott találom kétségeim feloldását. Aranyat is viszek
ajándékkul, ha valóban király születik. Sietnem kell,
ki tudja meddig fénylik az a csillag.

Gáspár belép a házba.

2. szín

Valahol Egyiptomban. Dús liget. Menyhért mágus sok emberhez beszél.

I. Ember:

Oh, nagy Mágus. Honnan tudhatjuk, hogy mi vagyunk
070 Isten kiválasztott népe?

Menyhért:

075 Onnan tudhatjuk, hogy óvón szeret minket és féltőn
vigyázza minden léptünket. Az ő szerető gondoskodása
megnyilvánul az élet minden területén. Legyen az
apróság vagy nagy dolog, az ő isteni akarata érvényre
jut benne. Csak figyeljétek hát és...

II. Ember:

Nézd, nézd, Mágusom! Ott. Egy csillag van az égen!

Az ember az égre mutat, ahol egy fényes csillag látható.

Menyhért:

Milyen különös! A Nap lassan delelőre hág és egy
csillag fénylik tőle nem messze.

Többen:

Én is látom! Ott! Ott!

II. Ember:

080 Mi lehet ennek az oka, Mester?

Menyhért:

085 Magam sem tudom pontosan. Számításaim szerint
mostanában kell a Jupiternek és a Szaturnusznak
együtt állani a halak csillagképben. E jelenség
bizonyítja elméletem helyességét. Bár nem számoltam
azzal, hogy ilyen fényes lesz.

I. Ember:

Leboruljunk a csillag előtt és imádkozzunk serényen?

Menyhért:

Ahogy az írás mondja csak Istent imádjuk. Más
jelenés előtt térdet hajtani nem szabad. Imádkozni az

090 Úrhoz azonban szükséges. Tegyétek ezt serényen!
Most menjen ki-ki haza a maga otthonába és vigyen
hírt a szomszédainak ez égi jelenségről. Akik csak
tehetik közösen imádkozzanak és adjanak hálát az
Úr nagylelkűségéért.

Többen:

Áldassék az Úr neve!

A tömeg lassan szétoszlik. Menyhért egyedül marad.

Menyhért:

095 Oly sokat foglalkozom csillagászattal, s mégis
időről időre lenyűgöz minden égi jelenség. Nem
reméltem, hogy számításaim így igazolódnak.
Legtöbbször a magyarázatot különös történésekre
a régi írások kínálnak. Bölcsen tudták írók, hogy
100 mit akar közölni velük az Úr. Épp ezért olvasom
nagy serényen a régi papirusztekercseket mindig,
amikor tehetem. Rémlik egy írás, mely talán erről
a fénylő csillagról szól. Nagy király születését kapjuk
hírül általa. Szenvedéseinktől vált meg ő minket, s
105 újra egyesíti a tizenkét törzset. Minek higgyek mostan?
Régi kor jövődölésének vagy saját tudományomnak?
Hinném, hogy igaz az írás, de reményem nincs rá, s
eszem mást mond. Mitévő legyek? Oly kétségbe
esve kutatom lázas aggyal. Induljak a csillag nyomán
110 a megszületett Megváltó felkutatására? Vagy e
káprázatot felejtsem el? Kósza ábránd ez csupán?
Vágyjuk a fájdalmas világ fordultát, s megváltót
képzelnünk minden új dologba. Vagy már szán minket
az Úr és elküldi hozzánk mentő angyalát?
115 Bölcsnek mondanak az emberek, de válaszom nincs,
ami a bizonyosságba vezetne. Lehetőség e jel, hogy
az írás igazságát megtudjam. Indulok és követem
a csillagot. Tömjént veszek magamhoz, hódolatul
viszem az isteni Megváltónak.

Menyhért jobbra el.

3. szín

Valahol Babilonban. Fák és bokrok mellett vezető út.

Boldizsár jó, vele szemben egy

Kereskedő:

120 Te tudós embernek látszol. Mondd meg, ha tudod,
 mi az ott az égen!

Boldizsár:

 Hol van az én tudásom!...
 De mit kérdezel? Igen, már látom. Egy csillag, ami
 fényesebb a társainál. Hogy nappal is látható, ennek
125 oka kérdéses. Mióta fénylik ott az égen?

Kereskedő:

 Hajnalban keltem, akkor még nem volt az égen.
 Korán indultam otthonról és már világított a fejem
 felett.

Boldizsár:

 Csillagok különös és ritka konstellációja lesz ez
130 bizonyosan. Ahogy feltűnt úgy el is fog tűnni.

Kereskedő:

 Tartanom kell-e démonoktól vagy más szellemlényektől,
 melyek jöttét jelzi e csillag?

Boldizsár:

 Buta babonára ügyet se vess! Csak a természet furcsa
 játéka ez.

Kereskedő:

135 Én is úgy gondolom.

Kereskedő el, Boldizsár tovább.

Boldizsár:

Mily figyelmetlen vagyok ma. Ha ez a kereskedő
nem szól, észre sem veszem e csodás jelenséget.
Kíváncsi vagyok, hogy meddig marad az égen.

Építőmunkások kis csoportja jó.

I. Építőmunkás:

140 Nagytszteleitű bölcs, láttad az égen azt a fényes
csillagot?

Boldizsár:

Csak az imént láttam meg.

II. Építőmunkás:

Gyönyörű egy csillag, ugye?

I. Építőmunkás:

Az bizony...

Boldizsár:

145 Adjátok hírül másoknak is, hogy gyönyörködhessenek
benne!

II. Építőmunkás:

Sietünk a városba, az építés vezetőjének is elmondjuk.

Építőmunkások el.

Boldizsár:

150 Igen rég volt részem ilyen égi történés megfigyelésében.
Azért nyugtalanít, hogy nem valami isteni jel-e ez a
csillag. Rémlik elmémben egy régi írás, melyet
tanítómesterem mutatott még ifjú koromban. A
Megváltóról és az ő születését jelző csillagról szólt.

Most jött volna el az idő? Aligha. Bár nehéz időket
élünk, nem hinném, hogy az istenek beavatkozásra
szánták el magukat. Akkor mégis mi ez a fénylő pont
155 az égen? Csak egy furcsa természeti jelenség? Nem
tudom, mit higgyek. Ügyet se vessek rá? Vagy induljak
el a nyomában és talán megláthatom a most született
Mégváltót? Azt hiszem, ezt kell tennem. Mert ha valóban
jelet látok az égen, hiba lenne nem utána járni.
160 Sietek haza, mirhát veszek magamhoz és máris indulok.
Nehogy késő legyen.

4. szín

A Holt-tenger keleti partvidéke. Menyhért egyedül ballag a parton.

Menyhért:

Már úton vagyok egy ideje és még nem tudom,
hová vezet ez az utazás. Legfőképp miért kell
átkelnem folyón, tengeren és száraz sivatagon
165 túrva naphosszat éhezést és szomjúságot. Valami
belső készítés hajt, mit elhessegetni képtelen vagyok.
Egy alak közeledik a távolból. Kérdezem őt is, mint
már annyi embert, kikkel találkoztam indulásom óta.

Boldizsár közeleg.

Boldizsár:

Üdvözöllek, vándor. Ruházatod alapján tanult embernek
170 gondollak. Engedj meg nekem egy kérdést!

Menyhért:

Én is szívből üdvözöllek. Kérdésem nekem is volna
hozzád, de halljam először a tiédet.

Boldizsár:

Bizonyára te is láttad már az égen azt a csillagot, hisz
nappal is oly fényes. Mondd, jelent-e valamit e jel
175 vagy csak kósza tünemény, mire ügyet se vessek!

Menyhért:

Kérdésed engem is nyugtalanít. Mióta elindultam egy furcsa érzés űz e csillag felé, mint holdkórost, ki körül megszűnt a világ.

Boldizsár:

180 Tőled vártam megnyugvást, mert már rég nem találkoztam senkivel utam során. De csak kétségeim nőttek nagyobbra.

Menyhért:

185 Szavaidból kitűnik, hogy te is a csillagot követed, de meggyőződésed épp oly kevés, mint az enyém. Kétségeink oka, hogy nem tudjuk, megszülethetett-e most a Megváltó.javaslom, folytassuk utunkat együtt és keressük a bizonyosságot.

*Boldizsár és Menyhért együtt bandukolnak tovább.
Kis idő elteltével.*

Boldizsár:

A távolban egy alakot látok. Hasonszórú lehet, mint mi. Őt is kérdezzük a Megváltó felől.

Menyhért:

Mindjárt ideér.

Gáspár közeledik.

Gáspár:

190 Az istenek kísérenek utatokon benneteket!

Boldizsár:

Téged is áldjanak az istenek, vándor!

Menyhért:

Az Úr legyen veled!

Gáspár:

195 Úgy sejtem, utatokat az a csillag vezérli, akárcsak
az enyémet. A Megváltó születésének híret reméljük
tőle mindhárman?

Menyhért:

Úgy bizony!

Boldizsár:

200 Reméljük, de bizonyosat nem tudunk. Ha te tudsz
valamit, ami eloszlatná kétségeinket, mondd el,
hogy kétségek között ne kelljen vergődnünk.
Örülhessünk végre az örömhírnek.

Gáspár:

205 Csupán egy régi papirusztekercs rémlik haloványan
elmémben. Hogy hol láttam és mikor olvastam,
rég feledés homályába merült. E papirusz említi a
csillagot és a Megváltót. Istentől ihletett az írás, vagy
csak a régiek mesélték egymásnak, hogy bizakodjanak
és egy buzgó írástudó, ki nem vizsgálta értelmét,
vetette papiruszra.

Menyhért:

Talán én is láttam ez írást!

Boldizsár:

Akárcsak én! olvastam és rémlik, de többre nem emlékszem.

Gáspár:

210 Hárman is olvasni véljük az írást. Káprázat nemigen
lehet. De vajon igaz-e a benne foglaltak?

Menyhért:

Hajaj. Égető kérdés. És még valami. Egyazon írásról van-e szó, vagy hármunk közül ketten másolatot láttak? Esetleg mindhárman...

Boldizsár:

215 Ez most oly mindegy. A kérdés az, mitévők legyünk?
Hogyan bizonyosodjunk meg az írás igazsága felől?

Gáspár:

Először is átkelünk a tengeren.

Boldizsár:

220 Ajaj! Én maradok a szárazföldön, hol nem inog a talaj
a lábam alatt. Bizonytalan ügy érdekében én vízre nem
szállok. Kétséges, hogy bármit is találunk. Én indulok
haza.

Menyhért:

Akkor nem jössz velünk?

Boldizsár:

Nem tudom. Talán... Na jó.

Gáspár:

225 Szóval átkelünk a tengeren. Az a vidék már Izrael
népének ősi földje. Megkeressük a zsidók királyát
és tőle kérünk útbaigazítást. Az írás emlékeim szerint
azt mondja, hogy a Megváltónak királyi családból
kell származnia. Neki tudnia kell arról, hogy megszületett-e.
230 A zsidó főpapok bizonyosan előre megjósolták, hogy
mikor következik be ez az örömdetes esemény.

Menyhért:

Hallottam a zsidók királyáról. Heródesnek hívják. Azt

235 mondják, gonosz király. Sok palotát épít, amivel
munkát ad az embereknek. Egyébként sanyargatja a
népet és csak a dorbézolással foglalkozik. Hatalmát
Rómának köszönheti, hű kutyaként teljesíti is minden
parancsát.

Gáspár:

240 Bárhogy is van, ő a felkent király. Mást nem tehetünk,
tőle kell tanácsot kérnünk. Talán épp azért jött el a
Megváltó, mert értelmetlen királyok uralkodnak és
Róma mindent bekebelez.

Menyhért:

Indulnunk kell, mert lassan besötétedik. Reggel
megfogadunk egy halászt, hogy vigyen át minket a
túlpartra. Most szép időnk van, ha holnap sem fúj
erős szél, könnyű utunk lesz a tengeren.

Mindhárman el.

5. szín

A Holt-tenger nyílt vizén, egy kis halászhajón.

Boldizsár:

245 Tiszta az ég, alig látni felhőt. Az istenek vezetik
utunkat, ezért gyorsan partot érünk.

Menyhért:

Épp hogy csak fúj a szél, alig dagasztja a vitorlát.
Keményen kell húzni az evezőlapátot is.

Halász:

250 Nyugtalan vagyok, ha ily csendes a víz, s a szél
keletről fúj. Nagy vihar közeleg, úgy vélem.

Gáspár:

Viharnak jelét nem látom. Nincs ok a félelemre.

Könnyű és gyors utunk lesz, még ha a szél meg sem élénkül.

Halász:

255 Én azért félek. Éltem már meg pár vihart a nyílt vízen.
Isteni gondviselés, ha túlélünk egy ilyen vihart.
Nekifeszülök hát az evezőknek, hogy minél előbb
partot érhessünk.

Közben a szél megélénkül és egyre nagyobb hullámokat vet a tenger.

Gáspár:

Istenek haragja közelít, már látom. Oh jaj! Imádkozzunk,
testvéreim!

Menyhért:

260 Oh, én Uram! Mérsékelj haragod és tekints szolgádra!

Boldizsár:

Kegyes istenek, ne veszelytsetek el minket!

Halász:

Húzzátok be a vitorlát, mert felborulunk. Mindenki
az evezőkhöz!

Gáspár:

265 Gyenge az én karom az evezéshez. Imáimmal többre
megyünk, úgy remélem. Oh, jóakaró istenek, ránk
tekintsetek!

Menyhért:

Az Úr megsegíti alázatos híveit.

Boldizsár:

Minden istennek mutatok be áldozatot, ha ezt a szörnyű

vihart túléltem! Mentsétek meg szegény szolgátokat!

A vihar egyre erősebben tombol. A hullámok átcsapnak a hajón.

Halász:

270 Már nem segít az ima, odaveszünk bizonyosan.
Nem láttam még ily nagy vihart ezen a tengeren.

Gáspár:

Most kell jönie a szabadítónak, ki életünket megmenti,
míg reményünk szerte nem foszlik.

Menyhért:

275 Elküldi-e mentőangyalát az én Uram? Hol késlekedik
oly soká?

Boldizsár:

Itt a pillanat, mely végső lehet. Oh, jaj! Hullámsírba
veszünk, ha hitünk meg nem tart.

A szél hirtelen alábbhagy, az eső is eláll. A tenger újra csendes.

Halász:

280 Kezd tisztulni az ég, a tengeren már alig van egy kis
tajték. Csoda történt! A hajónk is ép, túléltek a
rettentő vihart. Adjunk hálát annak az istennek, aki
lecsillapította a félelmes tengert!

Gáspár:

285 Hálaimát mondunk mindannyian. Fennen ragyog a
Nap, s a csillag is, mely hiú ábrándokat keltve
szívünkben e vészterhes útra csalt minket. Csak isteni
gondviselés mentette meg életünk. Talán intő jel
arra, hogy hagyjunk fel e reménytelen utazással?

Menyhért:

Vagy tán az isteni jelenléte tapasztalhattuk meg
utunk során? Menjünk tovább, vagy forduljunk vissza?
Én e rettentő tengeri utat még egyszer át nem élem!

Boldizsár:

290 Utunk előre visz! E szenvedés okán vissza ne forduljunk!
Amíg a csillag látható, kövessük! Meghátrálni
ráérünk, ha már ködbe vészett.

Halász:

295 Homályos a ti beszédetek. Alig értem. A víz nyugodt
és enyhe szél dagasztja vitorlánk. Már jól látni
a partot, nemsokára kikötünk.

Gáspár:

Nagy szolgálatot tettél nekünk, halász, s az életünket
is megmentetted a viharban. Fogadj el hét ezüstpénzt
hálánk jeléül!

Halász:

Köszönet érte, jóuram. Járjon sikerrel utatok!

Közben partot érnek és Gáspár, Menyhért, Boldizsár a szárazföldre lép.

Menyhért:

300 Áldott az Úr, hogy újra szilárd talaj van a lábam alatt!
S most ismét kérdezem. Hogyan tovább? Merre vegyük
az irányt?

Gáspár:

305 Még mindig nem világos előttem az istenek szándéka.
E vihart csodás módon túléltek, de intő vagy biztató
jelnek tekintjük mindezt?

Boldizsár:

Folytassuk utunkat! Ne legyen hiábavaló az eddigi
fáradásunk. Ott a csillag, mutatja az irányt.

Menyhért:

De nem volna jobb inkább...? Eh, mindegy...
Induljunk!

Lassan mindhárman elindulnak.

II. felvonás

I. szín

Júdea pusztasága. Egy útelágazásnál.

Menyhért:

310 Nagyon elfáradtam, álljunk meg egy kicsit!

Gáspár:

Nemsokára besötétedik, majd megállunk akkor.

Boldizsár:

315 Miért sietünk olyannyira? Nem tudjuk, hogy hova
 megyünk és milyen messze van még. A Megváltót
 keressük, de megszületett-e már vagy csak ezután
 fog megszületni. Ki tudja, hogy késésben vagyunk-e?
 Pihenjünk hát, ha fáradtak vagyunk!

Gáspár:

Jól van. Megállunk. Az éjszakát is itt tölthetjük.
A fák nyújtanak némi védelmet.

Menyhért:

320 Hála az Úrnak! Már ülök is le. Nézzétek!
 Emberek jönnek a távolból.

Boldizsár:

Úgy nézem, kereskedők lesznek.

Gáspár:

Épp jókor jönnek. Útbaigazítást kérhetünk ügyünkben.

A kereskedők odaérnek az útelágazáshoz.

I. Kereskedő:

Az Úr legyen veletek, vándorok!

Gáspár:

325 Tivéletek is! Úgy vélem, kereskedők vagytok, kik
keresztül-kassul jártatok a világot és sok mindent
láttok. Hallottatok-e valamit a Megváltó születéséről?

I. Kereskedő:

Hogy mondod?... A Megváltó? Ha, ha!
Nem született még e világra, ki megválthatná bűnös
népünk. Bolondok vagytok, ha őt keresitek.

Menyhért:

330 Mi mégis úgy gondoljuk, hogy közel az idő vagy már
meg is született a Megváltó. Érte tettünk meg hosszú
utat.

II. Kereskedő:

335 Akkor hiába fáradtok! Sokan várják a Messiást, de
legfőképp a bemerítkezők. De ők azt mondják, hogy
a Messiásnak Dávid király törzséből kell születni.
Fejedelmi sarjról nem tudunk semmit, s ki lehet a nagy
király leszármazottja, már homályba veszett.
A bemerítkezők vezetőjét kérdezzétek. Ha valaki
biztosat tud ez ügyben, az csak ő lehet.

Boldizsár:

340 Hol, merre találjuk e vezetőt?

I. Kereskedő:

Énon vidékét járja szegényes bőrruhába öltözve és
sáskát gyűjtve. Patakban állva, forrásoknál beszél
híveinek és vízbe meríti őket.

III. Kereskedő:

345 Bolond ember az, én mondom nektek. Riogatja
az embereket. A világ végéről meg a Sátánról beszél
mindig. Vigyázzatok vele!

Gáspár:

Sok megszállott ember van, aki furcsa tanokat
hirdet. Épp hozzá forduljunk?

II. Kereskedő:

350 Megszállottak vagytok ti is, ha a Megváltót keresitek.
Menjetek inkább haza és imádkozzatok. Az Úr
gondotokat viseli.

A kereskedők továbbmennek.

Menyhért:

355 Megint nem tudom, mitévők legyünk. Menjünk a
zsidók királyához, ahogy eddig terveztük vagy
keressük a bemerítkezők vezetőjét? Gáspár, te vagy
a legbölcsebb közülünk. Mondd meg, hogy mit tegyünk!

Gáspár:

360 Bizonytalan vagyok én is, mert nincs támpontom.
Ki tudhat a Messiásról? A nagy király vagy a szegény
prédikátor? Elmémet sűrű köd borítja ez ügyben.
Énon vidéke a közelben van. Forduljunk hát arra,
s ha ott nem járunk szerencsével, felkereshetjük a királyt.

A csillag még fent ragyog, azt is követhetjük, mint
eddig.

Boldizsár:

Jobb híján rád hagyatkozunk más ötletünk nekünk
sem lévén.

Menyhért:

365 Az Úr hozzon nekünk nyugodalmas éjszakát!

Mindhárman leheverednek egy fa alá.

2. szín

Énon vidéke. Egy forrás mellett Keresztelő János híveinek beszél.

Keresztelő János:

370 Őszintén bánjátok meg bűneiteket, mert közel a vég
és számot kell adnotok az Úr előtt minden földi
cselekedeteitekről! Ki könnyűnek találtatik, az a
Gyehenna kénköves tüzén fog kínhalállal elégni.
Ki megfogadja szavam és bűnbánatot gyakorol,
majd minden vagyonát a szegényeknek adja, s
elhagyja családját, rokonait, velem tart a pusztába,
az bizony mondom néktek, bebocsátást nyer a
Mennyei Királyságba.

I. Tanítvány:

375 Elhagyjuk anyánkat, apánkat, édes gyermekeinket?
Ezt kívánja tőlünk az Úr?

Keresztelő János:

Így van. És minden földi hívságot, mi kedves a
szíveteknek, hagyjatok hátra és csak az Úrnak
szenteljétek életetek!

II. Tanítvány:

380 Hogyan imádkozzunk? Taníts meg rá, Mester!

III. Tanítvány:

Mit tegyünk azután, hogy vagyonunkat szétosztottuk
a szegények között?

Keresztelő János:

385 Álljatok meg, drága híveim! Számtalan kérdésekre
 válaszolni fogok, de most a bemerítkezés szertartásáról
 fogok beszélni néktek.

Gáspár, Menyhért és Boldizsár érkezik.

Menyhért:

Az Úr legyen mindannyiótokkal!

Keresztelő János:

Az Úr vezetett hozzám titeket. Ugye csatlakozni
kívánsok híveimhez és hallgatni akarjátok az isten
igéjét, melyet én adok át néktek?

Gáspár:

390 Messzi, távoli vidékekről jöttünk, mert egy csillag
 ragyog az égen, amelyről úgy hisszük, a Megváltó
 születését jelzi. Tőled kérdezzük, tudod-e, hol és
 mikor fog megszületni a Megváltó. Vagy tán már
 meg is született?

I. Tanítvány:

395 A Megváltó...? Mester, kiről beszélnek ezek az
 emberek?

II. Tanítvány:

Eljött az idő, amelyről oly sokat hallottunk, Mester?

III. Tanítvány:

Ó, Uram! Kegyelmezz bűnös fejemnek!

Keresztelő János:

400 Igen, drága híveim. Akit ti kerestek és oly nagyon
vártok, már eljött. Én vagyok az, aki az Úr igéjét
hirdeti a végítélet napja előtt. Magam vagyok és
nem holmi előfutára bárkinek is, mint ahogyan
sokan közületek gondolják. Csak az én szavamra
hallgassatok és ne máséra, mert minden más csupán
405 szélviharba szórt homok.

Gáspár:

A régi írás szerint újszülöttet jelez a csillag.

Keresztelő János:

Eh, badarság! A csillag nem jelez semmit. Egy
csecsemő mit tudna tenni a hívekért!

Menyhért:

De az írás...

Keresztelő János:

410 Bánjátok meg ti is a bűneiteket és végezzétek el a
bemerítkezés szertartását, hogy tisztán állhassatok
az Úr színe elé, mikor az végítéletet tart!

Boldizsár:

Mi csak a Megváltó előtt kívánunk tisztelni. Ha
nem tudod, hol találjuk, már folytatjuk is utunkat.

Keresztelő János:

415 Maradjatok még egy kis időre! Merüljete alá a
patak hűs vizében, akárcsak az itt lévő híveim!
Megtisztulva folytathatjátok utatokat.

Menyhért:

Hát... Talán maradhatunk...?

Boldizsár:

Megtisztulva járulhatnánk a Megváltó elé.

Gáspár:

420 Elvégezzük a szertartást. Vezess minket!

Keresztelő János:

Az Úr dicsőségére, drága híveim, készüljetek a
bemerítkezés szertartásához!

3. szín

*Énon vidéke. Egy forrásnál többen a vízben állnak, köztük a mágusok is.
Keresztelő János a parton áll, körülötte hívek.*

Keresztelő János:

425 Híveim, a bemerítkezés után fogadjátok szeretettel
új testvéreinket, kik immáron közösségünk teljes
jogú tagjaivá válnak!

A mágusok és a hívek belemerülnek a vízbe, majd újra felbukkannak.

Mindenki:

Közétek tartozom és várom, hogy a szentlélek járjon át.

Keresztelő János:

430 A mi Urunk, az egy élő, igaz és könyörületes isten
névében bemerítettelek benneteket. A mai naptól
fogva ti is így cselekedhettek a hozzátok fordulókkal.
Most pedig imádkozzunk együtt az Úrhoz!
Mi Urunk, ki a mennyekben vagy, megszenteljük a
te neved.

Mindenki:

Mi Urunk, ki a mennyekben vagy, megszenteljük a
te neved.

Keresztelő János:

435 Jöjjön el a te világod, legyen meg a te akaratod a
mennyen és a földön egyaránt!

Mindenki:

Jöjjön el a te világod, legyen meg a te akaratod a
mennyen és a földön egyaránt!

Keresztelő János:

440 Bocsáss meg nekünk, ha vétkeztünk! Mi is megbocsátunk
az ellenünk vétőknek.

Mindenki:

Bocsáss meg nekünk, ha vétkeztünk! Mi is megbocsátunk
az ellenünk vétőknek.

Keresztelő János:

Szabadíts meg minket a gonosztól!

Mindenki:

Szabadíts meg minket a gonosztól!

Keresztelő János:

445 Uram, az egész világ a tied örök dicsőségedre.
Ámen.

Mindenki:

Uram, az egész világ a tied örök dicsőségedre.
Ámen.

Keresztelő János:

450 A bemerítkezés véget ért. Menjünk és fogyasszuk el
közös az ünnepi vacsorát. Ne feledjétek! A kenyér
a mi Urunk teste, a bor a mi Urunk vére. Ő táplál

minket a világon.

Gáspár:

455 Nékünk folytatni kell az utunkat, mert a csillag még
mindig fent ragyog az égen. Amíg homályba nem
vész, addig követnünk kell.

Menyhért:

Így igaz.

Boldizsár:

Követnünk kell.

Keresztelő János:

Az Úr legyen veletek.

*Keresztelő János és hívei szétszélednek. Csak a három mágus marad a
forrásnál.*

Menyhért:

460 Most már megtisztulva állhatunk a Megváltó elé és
dicsőíthetjük őt.

Boldizsár:

A Megváltó elé, kit még mindig nem tudjuk, hol
keressünk. Esetleg nem ez a próféta lenne az, akit
kutatunk? Maga mondta, hogy az Úr igéjét hirdeti.

Gáspár:

465 Minden próféta magát helyezi a többiek fölé, s mondani
bármit tud. A csillag még mindig az égen ragyog és
mutatja az utat. Célunkat még nem értük el. Kövessük
tovább!

Menyhért:

470 A zsidók királyához indultunk, csak közben jött
tanácsra kerestük meg a bemerítkezők prófétáját.
Megyünk-e Heródes palotájába?

Gáspár:

Igaz, oda kell indulnunk. Biztosat csak tőle tudhatunk
a királyi sarjról. A csillag oly pontatlanul mutatja az
utat, szükség van még némi támpontra.

Boldizsár:

Ha egyáltalán utat mutat...

Menyhért:

475 Induljunk!

A három mágus lassan elindul.

III. felvonás

1. szín

Caesarea, Heródes palotájában. Heródes trónon ül, kegyencek veszik körül.

Heródes:

Legyetek üdvözölve, messziről jött vándorok!
Mi jöveletek célja azon kívül, hogy hódoljatok nékem?

Gáspár:

480 Dicsőség szálljon rád, fényes uralkodó! Jöttünk, mert
egy tündöklő csillag ragyog az égen, s a régi írások
mondják, talán a Megváltó születését jelzi. Tőled és
tudós papjaidtól tudakoljuk, merre keressük a kisdedet,
ki megszabadít minket földi bűneinktől

Heródes:

Egy csillag...? Miféle csillag?

Menyhért:

Tekints az égre, királyom, s magad is meglátod!

Heródes és többen az ablakhoz mennek.

I. Kegyenc:

485 Oh! Nézd, királyom! Ott a csillag.

Heródes:

Valóban... S ez a csillag jelez nekünk valamit?

Boldizsár:

Úgy van, királyom. A Megváltó születését, talán...

Heródes:

Badarság! De miért gondoljátok ezt? Egy régi papiruszból olvastátok ki?

Gáspár:

490 Így van.

Heródes:

Az írás nem mondja, hol fog születni a Megváltó?

Gáspár:

Sajnos nem sokat árunk el a körülményekről az írás.
S ami igaz, az igaz, régen olvastam azt már.

Heródes:

495 Ha, ha! Talán nem is létezik az az írás. Álmokat
kergettek csupán.

A II. Kegyenc Heródeshez hajol és a fülébe súg.

II. Kegyenc:

Bolondok ezek. Küldd el őket, királyom! Mindjárt
felszolgálják az étkeket a lakomához. Ne lábatlankodjanak
itt mindenféle ágrólszakadt vándorok.

Heródes:

Várj! Tréfát eszeltem ki.

Fennhangon.

Heródes:

500 Kedves szolgám most mondja, tudós papjaim előre
jelezték a csillag megjelenését. A kisded születését
meg Betlehembe teszik. Ezt a kis falut keressétek.
Ott bizonyosan megtaláljátok a Megváltókat.

Gáspár:

505 Hálasan köszönjük a segítségedet, nagy király.
Indulunk is, mert régóta úton vagyunk, s a cél most
már tiszta előttünk.

Heródes:

Ha megtaláltátok a gyermeket, térjete vissza
hozzám, hogy megtudjam a hollétét és tiszteletemet
tehessem én is.

Gáspár:

510 Úgy lesz, fenséges királyom.

A három mágus el.

Heródes:

Adjátok át hódolatomat a Megváltónak! Ha, ha!

Simon:

515 Fényes tekintetű királyom, nem félted a hatalmad
attól a csecsemőtől, akit ez a három vándor keres?
Nem szokott csak úgy feltűnni az égen nappal egy
csillag.

Heródes:

520 Miért félténém? Te is jól tudod, hogy a Megváltónak
Dávid király házából valónak kell lenni. Hol vannak
már a nagy király leszármazottai! Ezen felül még
felkentnek is kell lennie. Ki fogja felkenni? Te
biztosan nem! A nép csak akkor fogja elismerni
Megváltónak, ha minden feltétel teljesül. Egyébként
meg mindig akad önjelölt próféta. Ha pedig előkerül
egy újabb, hát elbánok vele.

Simon:

Tehát úgy gondolod nyugodtak lehetünk efelől?

Heródes:

525 Teljes mértékben. Hol van már az a lakoma?

2. szín

*Caesarea, a római légió szálláshelyének udvarán. Katonák pihennek,
kockáznak, beszélgetnek.*

I. Katona:

Tudjátok-e, hogy mit hallottam a minap egy
rabszolgától, ki Heródes palotájába bejáratos?

II. Katona:

Na mit? Hát mondd!

I. Katona:

530 Messziről jött három maskarába öltözött bolond
és egy csecsemőt kerestek, aki egyszer majd a zsidók

királya lesz.

III. Katona:

És megtalálták a gyereket?

I. Katona:

Dehogy! Heródes elküldte őket egy faluba. Keressék ott. Nagy sokára tán rájönnek, hogy felültették őket.

II. Katona:

535 Megnézném én azt a zsidók királyát! Hogy gebedne
 meg valamennyi a királyukkal együtt!

Köp egyet.

III. Katona:

 Nincs és nem is lesz soha ezeknek királyuk.
 Heródes csak a rómaiak bábja. Mit érdekli őt a népe?
 Bár addig jó nekünk, amíg nincs a zsidóknak egy
540 erős királyuk. Így békén hagynak minket is. Ha egység
 lenne köztük, jobban zaklatnák a szamaritánus
 közösségeket.

I. Katona:

 Úgy biza. Jobb nekünk, ha meg sem születik az a király.
 A rómaiak úgy-ahogy megvédenek tőlük.

IV. Katona:

545 Azt mondják az öregek, hogy egyszer tényleg el fog
 jönni egy nagy király, aki egyesíti a zsidók törzseit és
 visszaállítja Dávid király dicsőséges birodalmát.
 Mi is szentként tiszteljük Mózes öt könyvét, így a
 szamaritánusok is részesei lesznek az új birodalomnak.

I. Katona:

550 Lárifári. A zsidók sohasem békélnek meg velünk.

Gőgös fennhéjázásukat az Úr sem töri meg.

IV. Katona:

555 Lehet. De azért mégis nagyon sokan várják a Messiás
 eljövetelét. Anyám családja nagyon sokat beszél
 róla. Azt mondják, Dávid király leszármazottja lesz,
 és már közel az idő.

II. Katona:

Száz évvel ezelőtt is azt mondták, közel az idő. Ha, ha!

III. Katona:

A rómaiak egyre jobban sanyargatnak minket. Kellene
már valaki, aki ellenük tüzeli a népet.

I. Katona:

560 A rómaiak elleni harc kilátástalan lenne. Csak az
 egész nép vesztét okozná.

Egy katona futva érkezik.

V. Katona:

Gyertek gyorsan! Szemle kezdődik. Nagyon dühös
a Centúrió.

A katonák mind el.

3. szín

Szamária pusztáin. A Betlehem felé vezető úton.

Menyhért:

565 Végre pontos útbaigazítást kaptunk. Már tudjuk,
 merre induljunk, s bizonyosságunk is van, hogy a
 Megváltó valóban megszületett.

Boldizsár:

Hiszékeny vagy, Menyhért! Engem nem győzött meg a király. Először nem tudott semmit a Megváltóról, majd hirtelen a pontos születési helyét is megmondta. Félek, hogy csak átvert minket.

Menyhért:

570 És miért tette volna ezt velünk?

Boldizsár:

Rossz tréfából vagy rosszindulatból. Te magad mondtad, hogy gonosz ember.

Gáspár:

575 Én most Boldizsár véleményét osztom. Nem lehetünk biztosak benne, hogy Heródes megfelelő útbaigazítást adott.

Menyhért:

Ha ez így is van, akkor sem tehetünk mást. El kell mennünk Betlehembe.

Gáspár:

Igazad van! Végére kell járnunk.

Boldizsár:

És ha ott nem találjuk meg a Megváltót, hazamegyünk?

Gáspár:

580 Nem tudom.

Menyhért:

Induljunk tovább!

Boldizsár:

Porfelhőt vélek látni a távolban. Emberek közelednek
bizonyosan. Kérdezzük meg őket, tudnak-e valamit
a Megváltóról?

Pásztorok érkeznek a nyájukkal.

I. Pásztor:

585 Az Úr áldása szálljon rátok, vándorok!

Gáspár:

Áldottak legyetek ti is! Egy mostanában született
gyermeket keresünk, aki hitünk szerint a Megváltónk
lehet. Hallottatok-e felőle valamit? Úgy tudjuk,
Betlehemben kellett megszületnie. Van-e híretek
590 erről?

I. Pásztor:

Kicsoda született? A Megváltó? Ha, ha!
Sok gyermek jött a világra mostanában, de egy sem
mondta magáról, hogy ő a Megváltó. Errefelé
hiába is keresitek őt.

Menyhért:

595 Hát hiába tettük meg ezt a hosszú utat!

II. Pásztor:

Bolondok vagytok, ha a megváltásban reménykedtek.
Elfordult Izrael népétől az Úr, mert sokan a
bálványimádást választották vagy a rómaiak pogány
hitére tértek. A próféták mondják, hogy közel a
600 világ vége, de ez nem megváltás lesz, hanem
fogaknak csikorgatása.

Gáspár:

Gyertek el velünk Betlehembe! Ha ott megtaláljuk

a kisdéd Megváltót és hódolunk néki, elnyerjük
az üdvösséget.

III. Pásztor:

605 Jobb dolgunk is van nekünk, mint Betlehembe
 menni. Jártam már eleget ilyen koszos porfészekben
 és tudom, hogy ott nem születik Messiás. Az
 én üdvösségemet otthon az asszony adja meg két
 pohár bor után. Ha, ha!

I. Pásztor:

610 Menjetek utatokra, vándorok! De ne kérdezzétek
 a megváltót, mert még háborodottaknak néznek és
 bottal vernek el benneteket!

Gáspár:

Szerencse kísérjen titeket utatokon.

A pásztorok továbbmennek.

Boldizsár:

Mit teszünk? Tovább megyünk?

Gáspár:

615 Most már mindenképpen elmegyünk Betlehembe.
 Legfeljebb nem találjuk meg a csecsemőt. A csillag
 még mindig fennen ragyog. Mutatja az utat. Lehet,
 hogy puszta lázálom volt a Megváltó születése, de
 végig kell járnunk az utunkat.

Mind tovább az úton.

IV. felvonás

I. szín

*Betlehem. Egy istállóban Mária és az újszülött Jézus.
József érkezik.*

József:

620 Mária, Mária! El sem hiszed, hogy mit hallottam
a piacon. Azt beszélnek az emberek, hogy három drága
ruhába öltözött vándor keresi a mi gyermekünket.

Mária:

Miért keresik azok a vándorok a mi kisdudunkat?

József:

Úgy hiszik, csodatévő gyermek ő.

Mária:

625 Csodatévő gyermek? Ily szegényes jászolban nem
születik csoda. Nekem az is elég, ha láthatom
felőni és keblemre ölelhetem meglett férfiként is.

József:

Kintről hangokat hallok, talán épp a vándorok jönnek.

Kopognak. Gáspár, Menyhért, Boldizsár belépnek az ajtón.

Gáspár:

630 Istenek áldják e ház egész népét! A kisdudet jöttünk
köszönteni, kinek érkezését csillag jelezte nekünk.

Mindhárman:

Ím, eléd járultam, istenem, hogy imádjalak téged,
amint Mithrást imádom.

Előlép Gáspár és egy díszes ládát tesz a kis Jézus mellé.

Gáspár:

Aranyat hoztam a földi uralkodónak, a hatalmas királynak.

Előlép Menyhért és egy újabb díszes ládát tesz a kis Jézus mellé.

Menyhért:

Tömjént hoztam az isteni férfiúnak.

Elölép Boldizsár és egy újabb díszes ládát tesz a kis Jézus mellé.

Boldizsár:

635 Mirhát hoztam az embernek, ki köztünk él.

Mária:

Köszönjük a drága ajándékokat, kedves vándorok,
de úgy hiszem, méltatlanra pazaroljátok áldott
nagylelkűségeteket. E szegény gyermek nem érdemli
e becses holmikat.

Gáspár:

640 Égi jel mutatja, hogy nem közönséges csecsemő a
ti gyermeketek. Fényes nappal ragyogó csillag adja
tudtunkra mindezt.

József:

Én is láttam az égen azt a csillagot, de hát vajmi köze
is van a gyermekünk születéséhez?

Menyhért:

645 Régi írás tudatja, hogy a Megváltó születését jelzi ez
az égi jelenés.

Mária:

S az én fiam lenne a Megváltó? E szavak mézédeseen
csengenének minden anya fülében. De még az én
szerető szívem sem hiszi, hogy mindez igaz lenne.

József:

650 Hálásan köszönjük az ajándékaitokat, de értelmetlenek
vagyunk rájuk. Kérlek benneteket, vegyétek vissza

e drága holmikat.

Gáspár:

655 Messzi földről hoztuk ajándékainkat, vissza nem kívánjuk
vinni. Hogy fiatok érdemes-e a hódolatra, azt az idő
meg fogja mutatni. Mi megtettük, amit a szívünk diktált.

Mária:

Áldottak legyetek, jó vándorok! Hagy tudakoljam most
neveteket, hogy fiamnak mesélhessek majd rólatok.

Gáspár:

Gáspár vagyok és a párthusok földjéről jöttem, hol
csillagjóslással foglalkozom.

Menyhért:

660 Menyhértnek hívnak és az egyiptomi zsidó közösség
rabija vagyok.

Boldizsár:

Boldizsár a nevem és Babilonban születtem, hol
rég papirusztekercseket kutatok.

Gáspár:

665 E fiút pedig, kit dicsőítünk, nevezzétek Immánuelnek,
mondván, velünk az isten!

József:

Már adtam nevet fiamnak és Jézusnak hívja ezután
mindenki.

Gáspár:

Hát... legyen akaratod szerint.

Mária:

670 Sok fáradságot tűrtetek míg hozzánk elértetek.
Pihenjete meg, s ha majd haza indultok az Úr
kísérje lépteitek!

Gáspár:

675 Tiszteletünket tettük a gyermek Megváltó előtt.
Vigyázzatok rá nagyon! Most indulunk hazánkba,
hogy másoknak is megvigyük a hírt. Ha majd férfivá
érik, visszajövünk, hogy lássuk és meggyőződünk,
ő a Megváltó. Az istenek áldása szálljon rátok!

A három mágus el.

2. szín

Betlehem. Egy istállóban Mária és az újszülött Jézus.

Mária:

680 Csodás ajándékokkal köszöntötték újszülött fiunkat,
mikről szegény emberként nem is álmodhatunk.
Csak fel nem foghatom, kik voltak e jóakaró
vándorok és miért hoztak ennyi fényes ajándékot
magzatunknak.

József:

685 Mást kerestek, bizonyosan nem minket. Hogy is
lehetne a mi fiunk a Megváltó? A főpap által felkent,
királyi vérből valónak kell lennie, aki a tizenkét törzset
újra egyesíti. Tévedés ez, nem vitás. A vándorok
ajándékai viszont megélhetést nyújtanak nekünk
hosszú időre. Az aranyat könnyen pénzé lehet tenni,
a mirhát és a tömjént kicsit nehezebben, de nem
lehetetlen. Csak arra kell vigyázni, hogy apránként
690 adjuk el, mert még megvádolnak, hogy loptuk.
Kevés az ácsmunka, a szegény emberek megcsinálják
maguk, amit lehet. Egyszer csak vége lesz ennek a
hosszú népszámlálásnak és visszatérhetünk Názáretbe.
Talán marad a kincsből annyi, hogy műhelyt állítsak fel
695 magamnak, ahol, ha Jézus felcseperedik, ő is dolgozhat.

Mária:

Erős kis gyermek. Bizonyosan jó mesterember lesz,
akárcsak az apja.

József:

A három jótevőnket pedig életünk végéig áldani fogjuk.

Mária:

700 Ó, hogy remélném, csodás gyermekünk született!
De beérem azzal is, ha anyai szememnek nem kell
látnia őt szenvedni. Csitt! A kisdédnek aludnia kell.

V. felvonás

I. szín

Júdeá pusztasága. Egy útelágazásnál.

Gáspár:

Hát... Megtettük a kötelességünket. Hódoltunk
a Megváltónak, de bizonyosságot nem szereztünk.
Indulhatunk haza.

Menyhért:

705 Végre! Istennek adjunk hálát ezért. Kérlek benneteket,
más úton induljunk keletre, hogy láthassam őseim
földjét.

Boldizsár:

Ígéretet tettünk Heródes királynak, hogy visszatérünk
hozzá, ha megtaláltuk a gyermek Megváltót.

Gáspár:

710 Nem biztos, hogy megtaláltuk a Megváltót. Ezért
nem szükséges visszatérnünk hozzá. Különb is
ő mondta Betlehem városát. Tudja, hogy hol
keresse a gyermeket.

Menyhért:

715 Megaztán baljós érzések fognak el, ha arra gondolok,
hogy újra a király elé kell állanom. Démoni erőket
sejtek ez ember mögött.

Boldizsár:

Legyen úgy! Másfele térünk vissza keletre, míg szét
nem válunk ki-ki menvén a saját hazájába. Messze
elkerüljük a királyi várost.

Menyhért:

720 S ha hazaértünk, mit mondjunk az embereknek, akik
kérdik, megtaláltuk-e a Megváltót?

Gáspár:

725 Istenemre mondom, nem tudom. Találtunk egy
gyermeket, kire a csillag fénye mutatott. Véletlen-e
ez vagy isteni útmutatás? Nem vagyok biztosabb
ebben, mint elindulásom napján.

Boldizsár:

Te vagy a legbölcsebb közülünk. Ha te nem tudod,
mit mondjunk mi? Kétely és kétség továbbra is
útitársunk.

Gáspár:

730 Kétségeinket az idő eloszlatja. Felnővén ez a
gyermek megmutatja majd, hogy valóban kiválasztott-e.
Ha igen, arról tudni fogunk mindhárman. Csak
ezután is lelkesen figyeljünk Izrael földjére.

Menyhért:

735 Sorsfordító volt nékem ez az utazás, akár megláttuk
a Megváltót, akár nem. Vágyom és hiszem, hogy
közel a megváltás és e szerint fogom élni hátralévő
életem.

Boldizsár:

Akárcsak én.

Gáspár:

Mint én. Most pedig induljunk a hosszú útra.
Szeretném már látni az otthonomat.

Epilógus

i.sz. 66.

Róma, Nero császár palotája. Nerot szenátorok veszik körül.

I. Szenátor:

740 Dicsőség néked, császárom! Csak a te isteni tehetséged
volt képes elhozni a hőn áhított békét Róma keleti
határainál. Istenek óvják ezért minden léptedet!

Nero:

745 Dicső Rómaiak! Szívemnek kedves e nap, mert végre
béke honol birodalmam egész területén. A mái nap
véget vetett Róma és a párthus birodalom régmúlt
időkbe vesző csatározásának. Parancsomra amint lemegy
a nap bezárják Janus templomának kapuit.

II. Szenátor:

750 Tengernyi háború sorvasztotta ez idáig Róma polgárainak
szívét, s a templom kapui csak négyszer voltak zárva
eddig. Hálaéneket zeng néked minden római polgár,
amért elhoztad nekünk a Pax Románát.

Rabszolga érkezik.

Rabszolga:

A párthus király és fényes kísérete érkezik.

Rabszolga el. Tiridatész és kísérete bevonul.

Tiridatész:

Ím, eléd járultam, istenem, hogy imádjalak téged,
amint Mithrászt imádom.
755 A béke megteremtésével áldást hozol a népemre.
Jólétet és örömet kínálsz birodalmam minden polgárának.
Az asszonyoknak nem kell többé férjeiket és fiaikat
siratni. A földművelés lesz ezután minden gondjuk, s
nem kell karddal és minden fegyverrel hadakozni. Kik
760 eddig hódítottak, most a rendet és biztonságot hozzák
el nekünk. Fogadd, ó nagy császár, hódolatunk
jeléül valamennyi alattvalónk csekély ajándékait.

Előlép az I. Mágus és egy díszes ládát tesz Nero lábaihoz.

I. Mágus:

Aranyat hoztam a földi uralkodónak, a hatalmas királynak.

Előlép az II. Mágus és egy újabb díszes ládát tesz Nero lábaihoz.

II. Mágus:

Tömjént hoztam az isteni férfiúnak.

Előlép az III. Mágus és egy újabb díszes ládát tesz Nero lábaihoz.

III. Mágus:

765 Mirhát hoztam az embernek, ki köztünk él.

Nero:

A párthusok ajándékait szívesen fogadom, s a tartós
béke zálogaiként tekintek rájuk. Fenséges Tiridatész,
téged és egész kíséretedet három napig vendégül
látlok, majd térj vissza hazádba Róma jókívánságaival.

Tiridatész:

770 Hálasan köszönöm szívélyes vendéglátásodat, Nero!
Az örök béke ígéretével térek haza alattvalóimhoz.
Más úton indulok hazámba, mint amin érkeztem, hogy

saját szememmel láthassam Róma teljes nagyságát.

Tiridatész és kísérete elvonul.